

í t é l e t e t:

Mellőzi az elsőfokú bíróság perköltség-viselésre vonatkozó rendelkezését, és megállapítja, hogy a peres felek a felmerült első- másodfokú költségeiket maguk viselik.

Indokolás

A felperes keresetében az alperesnek és alárendelt szerveinek 2012. április 1. napjától érvényes állománytáblája anonimizált formában történő kiadását kérte azzal, hogy a szervezési állománytábla tartalmi elemei közül a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (2) bekezdésének d) pontjában felsorolt adatokból a meghatározott szakképesítés tekintetében és az f) pontjában meghatározott speciális követelményekre vonatkozó adatok tekintetében nem kérte az alperes kötelezését. Hivatkozott arra, hogy a szervezési állománytáblázatban szereplő adatok alapján közvetlenül és közvetetten sem azonosíthatók be az állomány tagjaként szolgáló természetes személyek. Az alperes azonban a közérdekű adat megismerése iránti kérelem teljesítését abban az esetben sem tagadhatja meg, ha a szervezési állománytáblázatban szereplő adatok személyes adatnak minősülnek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a kért adatok olyan személyes adatok, amelyek nem minősülnek közérdekből nyilvánosnak, így nem adhatóak ki feladatkör ellátásával összefüggő adatként, az állománytábla, mint gyűjteményes adat nem adható ki. Utalt arra, hogy a felperes által korábban interpellációként, illetve írásbeli kérdésként benyújtott megkereséseket minden esetben maradéktalanul teljesítette, miután azok közérdekből nyilvános adatok kiadására irányultak. A közérdekű adatként kezelendő adatokat mindemellett honlapján folyamatosan közzéteszi.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 3.5. pontjában, 26. § (1) bekezdésében, 28. § (1) bekezdésében, 30. § (1) bekezdésében, 31. § (1), (2), (3), (5), (6), (7) bekezdésében és a 30. § (2) bekezdésében foglaltakra. Idézte a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (2) bekezdésének a)-i) pontjait.

Kifejtette, hogy nincs jogi relevanciája törvényi rendelkezés hiányában azon kérdésnek, hogy az adatkérő a közérdekű adatokat milyen célra kívánja felhasználni, az adatok megismerése milyen okból áll érdekében. Ezért sem az adatközlés iránt megkeresett szerv, sem a bíróság nem vizsgálhatja azt, hogy az adatkérő milyen célból kívánja megismerni a kért adatot és milyen módon kíván élni a közérdekű adat terjesztésére vonatkozó jogával. Jelentősége csak annak van, hogy az adatkérő közérdekű adat szolgáltatását kéri-e és az adott adat nyilvánosságra hozatalát a törvény nem korlátozza-e.

Megállapította, hogy a perben nem volt vitatott az a tény, hogy az alperes a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (2) bekezdésének a), b), e) pontjaiban felsorolt adatokat az interneten saját honlapján közzéteszi. Tényként rögzítette az alperes által becsatolt levelek és a felperesi elismerés alapján, hogy az alperes a R. 1. § (2) bekezdésének c) pontjában foglalt adatokat a pert megelőzően egyedi adatszolgáltatási kérelmek alapján kiadta a felperesnek. Vagyis a szervezési állománytábla adatainak egy része a felperes számára hozzáférhető, illetve azokat részére már kiadták. Hangsúlyozta, hogy a kereseti kérelem a szervezési állománytábla, mint egész kiadására irányult, a felperes a megismételt eljárás során is egyértelműen akként nyilatkozott, hogy a teljes adatmennyiség egységként történő kiadására tart igényt. A R. 1. § (2) bekezdésének d) pontjában felsorolt adatokból a meghatározott szakképesítés és az f) pontban meghatározott speciális követelményekre vonatkozó adatok kiadását nem kérte, vagyis a teljes állománytáblázatoknak a fenti adatokkal csökkentett kiadására kérte az alperes kötelezését.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes eleget tett az R. 1. § (2) bekezdés a), b) és e) pontjaiban foglalt adatok szolgáltatására vonatkozó kötelezettségének azzal, hogy azok interneten való hozzáférhetőségét a felperessel közölte. Utalt arra, hogy a korábban hatályban volt 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) az Infotv. 30. § (2) bekezdésének megfelelő rendelkezést kifejezetten nem tartalmazott, azonban az ítélezési gyakorlatban régóta egységes az a fenti jogszabályhellyel egyező álláspont, hogy a közfeladatot ellátó szerv a törvényben előírt tájékoztatási kötelezettségének eleget tesz akkor, ha a kezelésében lévő közérdekű adatot nyilvánosságra hozza (közzéteszi) vagy más

módon bárki számára hozzáférhetővé teszi; egyéni kérelem alapján közvetlen adatszolgáltatásra nem kötelezhető. Emellett nem kötelezhető adatközlésre egyéni kérelem alapján az adatkezelő, ha az adat nyilvánosságra hozatalának módját jogszabály rendezi és annak az adatközlő eleget tett. Az Infotv. 37. §-ára is figyelemmel az R. 1. § (2) bekezdés a), b) és e) pontjaiban foglalt adatok közzétételére az alperes jogszabály alapján egyébként is köteles, a közzétételi listában előírt adatokat az interneten hozzáférhetővé tette. Akként foglalt állást, hogy az alperes eleget tett továbbá az R. 1. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt adatok szolgáltatására vonatkozó kötelezettségének azzal, hogy azokat a felperesnek korábbi egyedi adatszolgáltatási kérelmei alapján már kiadta.

Kifejtette, hogy miután a szervezési állománytábla részét képező meghatározott adatok a felperessel korábban közlésre kerültek, ugyanakkor a felperes keresetében kifejezetten a szervezési állománytábla, mint egész kiadását kérte – ami ebből eredően tartalmazza az alperes által már közölt adatokat is –, amennyiben a keresetnek helyt adna, az alperest olyan adatok szolgáltatására is köteleznék, melyekre nézve az adatszolgáltatási kötelezettségének már eleget tett, így a felperes a szervezési állománytábla, mint egész kiadását jelen perben eredménnyel nem kérheti.

A perköltség viselése tárgyában a Pp. 78. §-a, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és az alperes kötelezését kérte a szervezési állománytábla – az elsőfokú per során megállapított felperes által is elfogadott személyes adatok felismerhetetlenné tétele melletti – egészének kiadására.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette maradéktalanul figyelembe a vonatkozó jogszabályok összességét, illetve helytelen következtetést vont le akkor, amikor tévesen állapította meg azt, hogy az állománytábla pusztán közérdekű és egyéb adatok összessége és egyáltalán nincs jelentősége annak egészét érintő kiadásának. Tévesen került sor annak megállapítására is, hogy az alperes maradéktalanul eleget tett volna adatszolgáltatási kötelezettségének az első fokú ítéletben meghatározott módokon. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem teljes körűen nyilatkozott a R. 1. § (2) bekezdése pontjainak tételenkénti kiadásáról sem. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság indoklásával, miszerint ezen esetben már nem adható ki az állománytábla egésze, erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság nem jelölt meg egyetlen jogszabályhelyet sem, amely ezt megtiltaná vagy bármilyen módon korlátozná az Infotv. szerinti közérdekű adatok megismerésének jogát. Véleménye szerint a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogi érdek nagyobb, mint az, hogy esetlegesen ugyanazon, korábban már szolgáltatott adat megadására legyen köteles az adatkezelő.

Utalt arra is, hogy ha az alperes azon védekezése megfelel a valóságnak, miszerint a kért adatok több helyütt ugyan, de mind hozzáférhetőek, nem érthető, hogy miért tagadja meg annak egybeni kiadását. Hivatkozott arra, hogy az alperes is elismerte azt, hogy az állománytábla gyűjteményes adat, ezért ugyanazok a jogszabályok vonatkoznak rá, mint az egyes adatokra. Így az jelen eljárás során is, de általánosságban is, külön kezelendő a benne lévő adatelemektől. Vagyis az állománytábla jelen eljárásban sem vitatott tényként közérdekű adatnak minősül.

Véleménye szerint az alperes összemosta a szervezési állománytáblát és a személyügyi

alapnyilvántartást olyan módon, hogy az adott esetben a bíróság félrevezetésére is alkalmas lehetett, majd arra hivatkozott, hogy a személyügyi alapnyilvántartás nem kiadható. Gondosan elhallgatta, hogy a rendelet szerint a személyügyi és a munkaügyi feladatokat ellátó szervezeti egységnek kötelessége a szervezési állománytáblázat eredeti példányát az iratkezelési szabályoknak megfelelően tárolni. A rendelet egészét áttekintve, illetve egyes rendelkezéseit elemezve látható, hogy a szervezési állománytábla kifejezés alatt az eredeti jóváhagyott állománytáblázatot kell érteni. E körben hivatkozott a BM rendelet 1. § (6) bekezdésében és az 1. § (4) bekezdésében foglaltakra.

Vitathatónak tartotta azt is, miszerint a rendelet 1. § (2) bekezdése a szervezési állománytáblák kötelező, de nem kizárólagos tartalmáról rendelkezik. A megszövegezés alapján a jogszabályhely taxatív felsorolását adja a szervezési állománytábla tartalmának, így azt a rendelet hatálya alá tartozó fegyveres szervek nem tölthetik meg számukra tetszőleges tartalommal.

Az Infotv. 30. § (1) bekezdésére utalással kifejtette azt is, hogy az alperest akkor is kötelezni kellett volna az állománytábla kiadására, ha az meg nem ismerhető adatokat is tartalmaz.

Kifejtette, hogy az alperes és alárendelt szervei állománytáblájának ismeretében láthatóvá válna, hogy a katasztrófavédelmi szervezetben pontosan milyen szinten milyen beosztásokat, munkaköröket milyen létszámmal rendszeresítettek, ezen adatok ismeretében válhat megítélhetővé az új szervezetrendszer. Az alperes korábban csak a rendszeresített státuszok országos összesítését juttatta el a részére, az egyes szervezeti egységeknél az egyes beosztásokhoz hozzárendelt státuszok számáról nem adott tájékoztatást, ezen adatok az alperes honlapjáról sem ismerhetők meg. Így cáfolható az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint az alperes az állománytábla közzétehető adatait már megküldte, illetve az a honlapról letölthető. Ugyanígy vitatható az a megállapítás, hogy az alperes minden korábbi kérelemnek maradéktalanul eleget tett. A katasztrófavédelem átszervezése okán több esetben terjesztett elő konkrét adatok kiadása iránti kérelmeket, melyekre érdemi választ nem kapott.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem rendelkezik a R. 1. § (2) bekezdésének a), b), e), c), d), e), pontjában foglaltakra utaláson túlmenően további kiadandó – és kiadni is kért – pontokról, amelyek szintén közérdekű adatnak minősülnek az alperes által sem vitatottan, vagyis sérült az Infotv-ben deklarált közérdekű adatok megismerésére vonatkozó alapjog.

Mindemellett az állománytábla megismerésének akkor is lenne jelentősége, ha az alperes minden esetben maradéktalanul megválaszolta volna az országgyűlési képviselőként benyújtott kérdéseit. A képviselőknek eljuttatott írásbeli válaszok, a honlapra feltett tájékoztatók ugyanis elnagyoltak, az adatokat fel nem ismerhető szempontok szerint csoportosítják.

Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a katasztrófavédelmi szervezetrendszer átalakításával összefüggésben tudatosan tartott vissza közérdekű adatokat. Az Infotv. szellemét és tételes rendelkezéseit megsértve nem adta ki a R. 1. § (2) bekezdés szerinti adatokat tartalmazó állománytáblát, mellyel jogszabály szerint rendelkeznie kell. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe maradéktalanul a vonatkozó jogszabályok összességét, helytelen következtetést vont le azokból és tévesen állapította meg ítéletében azt, hogy az állománytábla nem kezelendő külön adatként. Tévesen állapította meg azt is,

hogy az alperes maradéktalanul eleget tett volna az adatszolgáltatási kötelezettségének és nem teljes körűen nyilatkozott a R. 1. § (2) bekezdése pontjainak tételenkénti kiadásáról.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy miután a perben a felperes akként nyilatkozott, hogy számára csak és kizárólag a teljes személyi állománytábla kiadása elfogadható, eltekintve az általa megjelölt adatoktól, az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott. Olyan adatok kiadására ugyanis nem kötelezhető, amelyeket már kiadott vagy nyilvánosságra hozott.

Utalt arra, hogy az eljárás során nem csak azt fejtette ki, hogy az állománytáblázat személyes, nyilvánosságra hozott vagy a felperes számára megküldött adatokat tartalmaz, hanem azt is, hogy egyes, az állománytáblázatban megtalálható adatokat jogszabály tartalmazza, amely szintén bárki számára elérhető.

Kiemelte, hogy az a tény, miszerint egy adat vagy adatösszesség – a vonatkozó jogszabályi előírások szerint – két különböző helyen is megtalálható, nem vezethet arra, hogy csak az elektronikus adathordozón lévő adatot illeti meg a védelem, míg a fizikai iratot nem.

Rámutatott arra, hogy a felperes maga is akként fogalmazott a perben, hogy az állománytáblának nem kötelező része a személyes adatokat tartalmazó rész, ehhez képest alaptalanul tünteti fel rosszhiszeműnek az alperes magatartását.

Nem vitatta, hogy a személyes (és egyben közérdekből nyilvános) adatok kiadásának valóban nem lenne akadálya az esetben, ha az nem képezné egy olyan rendszer részét, melyben az adatok csoportosítása, a gyűjteményes adat kiadása olyan következtetések levonására vezethet, amely olyan személyes vagy különleges adatokra mutat, melyek nem minősülnek egyben közérdekből nyilvános adatnak is. Rendvédelmi szervek esetén a közérdekből nyilvános adatok köre szűkebb, mint egy hagyományos közfeladatot ellátó szerv esetén.

Fenntartotta azon perbeli előadását, miszerint az adatokat olyan szintű bontásban, amely elegendő a szervezet átláthatóságához és az állománytáblázat részét képezi, vagy a honlapja tartalmazza, vagy azokat a felperes rendelkezésére bocsátotta. Ugyanakkor egyértelműen jelezte a felperes felé, hogy az állománytáblázatot az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottságának rendelkezésére bocsátja, mely bizottság tagjaként azt a felperes megismerheti, így a rá vonatkozó titoktartási kötelezettség elegendő biztosítékot nyújt arra, hogy az adatok ne kerüljenek illetéktelen személyekhez, illetve, hogy a katasztrófavédelmi szervezet tevékenységének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátása ne kerüljön veszélybe.

A másodfokú eljárás során a felperes kereseti kérelmét pontosította. Elsődleges kérelemként az alperest a szervezési állománytábla – az elsőfokú per során megállapított felperes által is elfogadott személyes adatok felismerhetetlenné tétele melletti – egészének kiadására kérte kötelezni, hivatkozva arra, hogy az állománytáblában rendszerezett adatok lehetővé teszik a katasztrófavédelmi szervezetrendszer megítélése szempontjából fontos összefüggések levonását, amire a különböző forrásokból beszerezhető nem rendszerezett adatok nem adnak lehetőséget. Másodlagos kérelemként arra az esetre, ha a teljes szervezési állománytáblázat kiadása iránti kérelme nem lenne alapos, az alperest a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (2) bekezdés c) és i) pontjában megjelölt adatok kiadására kérte kötelezni.

Az alperes a rendelet c) pontjában meghatározott (a rendszeresített hivatásos beosztások és

munkakörök) ca) alpontja tekintetében arra hivatkozott, hogy az állománylétszámot rendszeresített hivatásos beosztások szerinti bontásban bemutató országos diagramot a honlapja tartalmazza, az a peranyaghoz csatolásra is került. Az ellátott feladat jellegét is bemutató bontás az alperesi honlapon a helyi szervek tekintetében ugyancsak megtalálható és az iratokhoz benyújtásra került. A cb) alpontban megjelölt adatok tekintetében arra utalt, hogy a rendszeresített hivatásos beosztásokhoz tartozó státuszok számát országos adatként az alperes honlapja szintén tartalmazza.

A ca) és cb) pontok tekintetében a részletesebb tájékoztatás megadását azon okból tartotta aggályosnak, miszerint a hivatásos katasztrófavédelmi szervek nem pusztán közfeladatot ellátó, hanem rendvédelmi szervek is, így a személyi állomány összetétele nem csupán a munkamegosztást, szervezeti felépítést tükrözi, de részletes felvilágosítást nyújt egy olyan szerv összetételéről és készülségéről, amely az alaptörvényben meghatározott különleges jogrend esetén is feladatokkal bír. Ezen adatok nyilvánosságra hozatala, illetéktelen személyek általi megismerése veszélyeztetné a fentiekhez fűződő érdekeket.

Az i) pontban megjelölt adatok tekintetében a felperes kérelmének teljesítését nem ellenezte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság – figyelemmel arra, hogy az első- és a másodfokú eljárás során a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (1) bekezdésében szabályozott állománytáblázat (2) bekezdés szerinti adatait az alperes a felperes részére részben kiadta – arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a szervezési állománytábla egészének kiadására nem kötelezhető. E vonatkozásban helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor az Infotv. hatályba lépését megelőzően kialakult bírói gyakorlatra és a 2011. évi CXII. törvény 30. § (2) bekezdésének szabályozására utalással megállapította azt, hogy az adatkiadás iránti igény teljesíthető az adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével abban az esetben is, ha a kért adatot korábban már elektronikus formában nyilvánosságra hozták. Helytállóan állapította meg azt is, hogy nem kötelezhető adatközlésre egyéni kérelem alapján az adatkezelő abban az esetben, ha az adat nyilvánosságra hozatalának módját jogszabály rendezi és annak az adatközlő eleget tett. Az Infotv. 37. §-ában szabályozott közzétételi listákra vonatkozó szabályozásnak megfelelően az alperes a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (2) bekezdés a), b), e) pontjaiban foglalt adatokat az interneten hozzáférhetővé tette. Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság is arra az álláspontra helyezkedett, hogy miután a szervezési állománytábla adatai részleteiben a fentieknek megfelelően megismerhetőek, ezért a szervezési állománytábla, mint egységes egész kiadása alappal nem kérhető.

Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával, miszerint az alperes eleget tett a R. 1. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt adatok vonatkozásában az adatkiadási kötelezettségének azzal, hogy azokat a peranyaghoz csatolt levelezésben foglaltaknak megfelelően egyedi adatszolgáltatási kérelemre már kiadta a felperesnek. Nem osztotta továbbá az alperes e körben kifejtett azon érvelését, miszerint a ca) és cb) alpontok tekintetében a további, részletesebb adatszolgáltatás az alperes érdekeit veszélyeztetné.

A jogvitában a felperes pontosított kereseti kérelme alapján a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálat tárgyává tennie, hogy melyek azok az adatok, amelyek az alperes kezelésében állnak és amelyek közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, és a felperes számára nem váltak megismerhetővé kérése ellenére.

A 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet 1. § (2) bekezdés c) pontja értelmében az állománytáblázat tartalmazza a rendszeresített hivatásos beosztások és munkakörök

- ca) megnevezését a munkaköri jegyzéknek megfelelően (az ellátott feladat jellegét),
- cb) a hozzárendelt státuszok számát.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a ca) és cb) alpontokban szabályozott, felperes által eddig megismerhetővé nem tett adat közérdekből nyilvános adat, így annak kiadását a felperes a 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 28. § (1) bekezdése értelmében alappal kérheti. Az alperes e körben kifejtett védekezése azért nem fogadható el, mert csak törvényi rendelkezés alapján korlátozható a közérdekből nyilvános adat megismerése.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 203. § (1) bekezdése szerint a személyügyi alapnyilvántartás vezetéséhez az érintett személy (saját magára vonatkozóan), valamint az adattal rendelkező szerv – a bűnügyi nyilvántartó szerv kivételével – köteles adatot szolgáltatni. A (2) bekezdés értelmében a hivatásos állomány tagja jogosult a róla nyilvántartott adat helyesbítését, a jogellenesen nyilvántartott adat törlését kérni, a jogellenesen kért adat közlését megtagadni. Az adatkezelő köteles a helytelen adatot helyesbíteni, illetve törölni. A (3) bekezdés azonban akként rendelkezik, hogy a személyügyi nyilvántartás adatai közül a hivatásos állomány tagja beleegyezése nélkül nyilvánosságra lehet hozni minden olyan adatot, amely a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény alapján közérdekből nyilvánosnak minősül. Vagyis a fent idézett törvény 203. §-a szabályozza azt, hogy a személyügyi alapnyilvántartásban név szerint megjelölt személyek adataihoz kik férhetnek hozzá, azonban a 203. § (3) bekezdésében a megismerési lehetőség „körét” amikor kimondja, hogy a közérdekből nyilvános adat nyilvánosságra hozható. Az adatkiadás iránti kérelmében a felperes nem a hivatásos állomány tagjainak név szerinti megjelölését kérte, hanem azt, hogy az alperes egy-egy hivatásos beosztás, munkakör ellátásához hány státuszt rendel hozzá.

Az Infotv. 3. § 6. pontja értelmében közérdekből nyilvános adat: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli. A fentiekre figyelemmel az alperes közérdekből nyilvános adatként köteles kiadni a 65/2011. (XII. 30.) BM rendelet ca) és cb) pontjaiban meghatározott adatokat is.

Miután a jogvitában nem vizsgálható az, hogy a felperes milyen indokkal, milyen megfontolásból kéri az adatkiadást, az alperes az adatok kiadásának megtagadása indokaként jogszerűen arra sem hivatkozhat, hogy a felperes politikai indokból fordult hozzá igényével. Mindemellett az alperes további olyan korlátozást megalapozó körülményt nem jelölt meg, ami a kiadni rendelt adatokat érintően az alperesi elutasító álláspontot megalapozná, figyelemmel arra is, hogy a felek között az R. 1. § (2) bekezdés i) pontjában meghatározott tartalmi elem (az állománytáblázat adatainak statisztikai összegzése, rendszerezése) kiadása tárgyában vita nem volt, az erre irányadó felperesi igény teljesítését az alperes sem ellenezte.

Miután a felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-ának utaló szabálya alapján a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott.

A per tárgyi illetékmentessége folytán a feleknek illetékfizetési kötelezettsége nincs.

Budapest, 2013. október 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

